

مریم حیدری
کارشناس ارشد شیمی آلی و
معلم شیمی کوهدشت-لرستان

رزین بنزویین

رزین بنزویین بویی شیرین شبیه وانیل دارد و در تهیه کرم و صابون به مقدار کم از آن استفاده می شود

شکل ۲ قطعه‌های صمغ بنزویین در آن می‌تواند فراورده‌ها را بی‌رنگ جلوه دهد. در بنزویین سوماترا، سینامیک اسید به مقدار زیاد وانیلین را همراهی می‌کند، از این رو بوی این رزین با انواع دیگر، متفاوت و قابل تشخیص است. از رزین بنزویین برای تسکین ضرب‌دیدگی، دردهای ناحیه قلب و کمر، درمان سوختگی، و برخی مشکلات پوستی، رفع بوی بد استفاده می‌شود. جویدن این صمغ در تقویت لثه و تسکین سرفه سودمند شناخته شده است.

1. styrax

شکل ۱ نمایی از گل‌های درخت استیراکس

بنزویین ماده‌ای صمغی و خوش‌بوست که از تنه برخی درختان مناطق استوایی و گرمسیری به بیرون تراوش می‌کند. این رزین گیاهی از درخت استیراکس^۱ به دست می‌آید و بر دو نوع است: یکی، بنزویین سیام که در عطرسازی کاربرد دارد و دیگری بنزویین سوماترا. عمده‌ترین ماده شیمیایی موجود در صمغ رزین، بنزوییک اسید است. این صمغ به دو شکل در بازار وجود دارد؛ صمغ خالص که در قطعه‌های سفیدرنگ، شکننده با سطحی صاف و درخشان دیده می‌شود و نوع ناخالص آن، که مقطعی به رنگ قهوه‌ای مایل به سرخ دارد. هر دوی این‌ها خوش‌بو و دارای مزه‌ای شیرین‌اند که اندکی پس از چشیدن، به تلخی و گزندگی می‌گراید. صمغ‌ها در الکل حل می‌شوند، در حالی که افزودن آب و اسید به محلول حاوی آن‌ها، به رسوب کردن صمغ می‌انجامد.

رزین بنزویین بویی شیرین شبیه وانیل دارد و در تهیه کرم و صابون به مقدار کم از آن استفاده می‌شود زیرا وانیلین موجود

* منبع
Fahlbusch, K.G. et al. "Flavors and Fragrances", *Ullmann's Encyclopedia of Industrial Chemistry*, 7th ed. Wiley, 2007.